Ив. Кириловъ

На нашия Книжовникъ

Ти, що превъзмогна неволи въ живота
съ перо и речь блага, съ възторзи, мечти;
ти който разкъса на игото хомота
и събори туй що човѣка гнети —

Книжовнико славенъ, вѣковетѣ идатъ
да здравятъ тебе. Примѣрътъ ти святъ
що топли сърдцата; духътъ ще обзема
съ своя върховенъ, божественъ заветъ.

Презъ тебъ ний познахме, че и ний сме сила;
че ~~въ нази~~ свѣтли пламъка свещенъ;
че и насъ е Майка. [illegible] родила
~~заложена~~ въ нази ~~образа на~~ святъ блѣнъ.

Ти, наша надежда и нашъ покровителъ,
звѣзда що изгрѣ въ непрогледна нощь
ще ни сочишъ пътя, ще си обновителъ
на ~~нашата~~ вѣра въ чудодейна мощь.

Ний вѣчно ще помнимъ подвига ти славенъ
съ перо да се боримъ за родъ поруганъ
за всички и Кръста въ тълпата забравенъ
отъ тебе посоченъ, отъ тебе прозрѣнъ..

Книжовнико ~~наше~~ нека те не плаши,
че понѣкога ний сме ~~глупави~~ неситли деца —
Все пакъ ний сме братя, чувствата се наши,
готови да отдемъ и умъ и сърдца.

София, 6.IV.1935 г.